

Dosarul nr. 3rh-12/22

Prima instanță: Curtea Supremă de Justiție (jud. S. Filincova, N. Clima, V. Doagă, G. Stratulat, I. Bejenaru, I. Oprea, S. Moldovan, L. Catan, A. Cobăneanu)

ÎNCHEIERE

20 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Nina Vascan
Aliona Miron
Ala Cobăneanu

examinând cererea de revizuire depusă de către Anatolie Galben, reprezentat de avocatul Teodor Bordei

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată a lui Anatolie Galben împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva hotărârii din 30 aprilie 2014 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată

constată:

La 17 martie 2014, Anatolie Galben a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că prin Hotărârea din 4 martie 2014, Consiliul Superior al Magistraturii a respins contestația formulată de către reclamant împotriva Hotărârii Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 3/1 din 10 ianuarie 2014.

A menționat că prin Hotărârea nr. 3/1 din 10 ianuarie 2014 a Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii lui Anatolie Galben i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de avertisment.

A invocat dezacordul cu hotărârile nominalizate, considerându-le nefondate și ilegale în partea aplicării sancțiunii disciplinare sub formă de avertisment.

A indicat că Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 4 martie 2014 încă nu i-a fost adusă la cunoștința reclamantului și nici pe site-ul csm.md nu este plasată, din care motiv se expune doar în privința motivelor ce se conțin în Hotărârea Colegiului Disciplinar nr. 3/1 din 10 ianuarie 2014.

A considerat că în Hotărârea Colegiului Disciplinar nr. 3/1 din 10 ianuarie 2014 s-a concluzionat în mod arbitrar, că în acțiunile judecătorului de instrucție a

Judecătoria Râșcani mun. Chișinău, Anatolie Galben persistă încălcarea normelor imperative ale legislației la examinarea plângerii avocatului Ana Ursachi depusă în interesele lui Anatolie Stepuleac în ordinea art. 313 CPP, invocând o abatere disciplinară prevăzută de art. 22 alin. (1) lit. f¹) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

În dispoziția privind intentarea procedurii disciplinare intentate de membrul Consiliului Superior al Magistraturii Dumitru Visternicean se menționează că din materialele cauzei, anume după eliminarea avocatului Ana Ursachi (la ședința din 4 octombrie 2013), lui Anatolie Stepuleac nu i s-a adus la cunoștință dreptul la apărare, fiind prelungit procesul de examinare a plângerii prin ce i s-a încălcat dreptul la apărare celui din urmă și la o justiție echitabilă, garantate de legislația națională și de CEDO, iar materialele cauzei nu combat cele imputate.

A invocat că deși, în dispoziția privind intentarea procedurii disciplinare intentate de membrul Consiliului Superior al Magistraturii Dumitru Visternicean în mod expres se menționează că pretinsa încălcare a dreptului petiționarului la apărare ce a avut loc la 4 octombrie 2013, după înlăturarea avocatului Ana Ursachi de la proces din cauza lipsei împuternicirilor, Colegiul disciplinar depășindu-și atribuțiile a constatat careva pretinse încălcări la ședința din 23 septembrie 2013 manifestate prin faptul că semnatarul plângerii a lipsit la proces, precum și faptul că nu au fost efectuate careva acțiuni procesuale, prin care Anatolie Stepuleac ar fi preluat calitatea de semnatar al plângerii, fapte ce n-au fost incriminate judecătorului de instrucție Anatolie Galben prin dispoziția privind intentarea procedurii disciplinare.

A considerat neînțeleasă poziția Colegiului care în aceeași hotărâre afirmă că în cadrul ședinței publice a Colegiului disciplinar privind examinarea dispoziției de intentare a procedurii disciplinare judecătorului Anatolie Galben, din partea membrilor Colegiului nu au fost prezentate careva probe ce ar stabili încălcări procesuale în derularea procesului din data de 23 septembrie 2013, iar ulterior constată abatere disciplinară tot la 23 septembrie 2013.

A afirmat că membrii Colegiului n-au ținut cont că prin scrisoarea nr. 44356 din 11 septembrie 2013, avocatul Ana Ursachi a fost citată la Judecătoria Râșcani mun. Chișinău pentru 23 septembrie 2013 ora 11.00 pentru examinarea plângerii depuse în interesele lui Anatolie Stepuleac, însă ultima nu s-a prezentat, iar dispoziția art. 313 alin. (4) CPP în mod expres arată că neprezentarea persoanei care a depus plângerea nu împiedică examinarea plângerii.

A considerat că examinarea plângerii în lipsa avocatului Ana Ursachi, care a fost legal citată, nu poate constitui abatere disciplinară.

A menționat că însuși formularea abstractă în dispoziția privind intentarea procedurii disciplinare a pretinsei încălcări dreptului la apărare a petiționarului Anatolie Stepuleac și la o justiție echitabilă, garantate de legislația națională și de CEDO, fără a arăta concret care normă imperativă a legislației naționale și CEDO a fost încălcată, trezește dubii în privința obiectivității controlului efectuat și ulterior de aplicare a sancțiunii disciplinare de către Colegiul disciplinar.

Referitor la încălcarea dreptului la apărare a petiționarului Anatolie Stepuleac și la o justiție echitabilă, garantate de legislația națională și de CEDO, invocate în dispoziția privind intentarea procedurii disciplinare intentate de membrul Consiliului Superior al Magistraturii Dumitru Visternicean și expusă în Hotărârea

Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 3/1 din 10 ianuarie 2014, susține că nu este relevantă atât timp cât faptul dat n-a fost constatat de o instanță ierarhic superioară.

La fel, a invocat că Hotărârea Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 3/1 din 10 ianuarie 2014 a fost luată de membrii Colegiului formată din 5 profesori și 4 judecători, relatând că o hotărâre a Curții Europene pentru Drepturile Omului contra Ucrainei (hotărârea Oleksandr Volkov contra Ucrainei, din 9 ianuarie 2013) prevede că un magistrat nu poate fi sancționat disciplinar de un Consiliu Superior al Magistraturii format, în majoritate, de reprezentanți din afara sistemului judecătoresc. În hotărârea Oleksandr Volkov contra Ucrainei, din 9 ianuarie 2013 s-a stabilit încălcarea art. 6 alin. (1) CEDO pe motiv de defecte structurale a sistemului de răspundere disciplinară a judecătorilor.

A considerat că Hotărârea Colegiului Disciplinar nr. 3/1 din 10 ianuarie 2014 este analogică cazului Oleksandr Volkov contra Ucrainei, din 9 ianuarie 2013.

De asemenea a afirmat că Colegiul Disciplinar nu a ținut cont că la examinarea plângerii avocatului Ana Ursachi și a lui Anatolie Stepuleac au fost respectate prevederile art. 26 alin. (7) CPP, care prevede că judecătorul de instrucție este independent în relațiile cu celelalte organe de drept și instanțe judecătorești și își exercită atribuțiile numai în temeiul legii și în cadrul acesteia.

A susținut că au fost negate și prevederile art. 19 alin. (3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, care prevede că judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiției și pentru hotărârea pronunțată, dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal.

A considerat că în Hotărârea Colegiului Disciplinar nr. 3/1 din 10 ianuarie 2014, implicit și în Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 4 martie 2014, s-a concluzionat în mod arbitrar, că în acțiunile reclamantului există o încălcare a normelor imperative, fără a arăta care normă imperativă a fost încălcată, însă, a fost stabilită o abatere disciplinară prevăzută de art. 22 alin. (1) lit. f¹) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

A invocat că totodată, Colegiul și-a depășit atribuțiile examinând o pretinsă încălcare comisă de către reclamant la examinarea plângerii din 19 septembrie 2013, pe când în dispoziția privind intentarea procedurii disciplinare intentate de membrul Consiliului Superior al Magistraturii Dumitru Visternicean se menționează că pretinsa încălcare a fost comisă la 4 octombrie 2013.

A solicitat admiterea acțiunii, casarea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii din 4 martie 2014 și a Hotărârii Colegiului disciplinar din 10 ianuarie 2013, precum și încetarea procedurii disciplinare.

Prin hotărârea din 30 aprilie 2014 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

La 2 februarie 2022, prin intermediul poștei electronice, și la 2 martie 2022, prin intermediul Secției documentare procesuală a cauzelor civile din cadrul Curții Supreme de Justiție, Anatolie Galben, reprezentat de avocatul Teodor Bordei a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 30 aprilie 2014 a Curții Supreme de Justiție, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire, casarea hotărârii din 30 aprilie 2014 a Curții Supreme de Justiție, admiterea integrală a acțiunii, constatarea și recunoașterea expresă a încălcării drepturilor lui garantate de art. 6§1, 8 și 13 din

Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, încasarea de la Consiliul Superior al Magistraturii a compensației prejudiciului moral în sumă de 100 000 de lei, încasarea din contul bugetului de stat al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Justiției, în temeiul art. 41 din Convenție, a prejudiciului moral în sumă de 100 000 de lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 30 000 de lei pentru reprezentare în fața Curții Europene pentru Drepturile Omului și 8000 de lei pentru reprezentare în procedura de revizuire.

În motivarea cererii de revizuire cu referire la prevederile art. 449 lit. g) CPC, a indicat că s-a plâns în fața Curții Europene a Drepturilor Omului în baza art. 6 §1 din Convenție, pe faptul că din cauza unor eșecuri structurale și a unei tendențiozitate personală din partea unor membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, ultimul nu a acționat în mod independent și imparțial.

Având în vedere prevederile art. 13 coroborat cu articolul 6§1 din Convenție, a considerat că instanța de judecată a eșuat să exercite un control suficient în respectiva cauză, fiindu-i încălcate drepturile sale de acces la o instanță și un remediu efectiv.

Lipsindu-l de un răspuns clar și exhaustiv la toate problemele juridice ridicate, instanța de judecată a admis încălcarea art. 6§1 din Convenție, deoarece a efectuat un control insuficient al legalității acțiunilor autorității publice, doar sub aspectul procedural de adoptare a actului administrativ, dar nu și în partea încălcărilor materiale.

A susținut că nu a beneficiat real de dreptul la un remediu efectiv, garantat de art. 13 din Convenție, care presupune existența unei instanțe de judecată cu deplină jurisdicție, competentă să exercite un veritabil control de legalitate al actelor contestate de reclamant atât cu privire la chestiuni de drept, cât și cele de fapt.

Instanța de judecată a aplicat prevederile art. 24 și 25 din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, în vigoare la acel moment, și a exercitat controlul de legalitate al actelor administrative contestate doar în partea ce se referă la procedura de adoptare a acestora, dar nu și al legalității lor în fond.

Astfel, faptul încălcării art. 13 din Convenție în privința lui este confirmat inclusiv și prin constatările Curții Constituționale reținute în hotărârea nr. 13/14 mai 2018, prin care s-a declarat neconstituțional textul „doar în partea ce se referă la procedura de emiter/adoptare” din articolul 25 alineatul (1) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

A specificat că întinderea controlului exercitat de către instanța de judecată la sesizarea lui s-a echivalat cu un recurs în legalitate, dar nu cu un control în deplină jurisdicție, ceea ce a dus la situația când dânsul nu s-a bucurat de garanțiile unui proces echitabil și de un remediu efectiv, în sensul art. 6§1 și art. 13 din Convenție.

Totodată a subliniat că prin prisma concluziilor și jurisprudenței CtEDO, prin aplicarea sancțiunii disciplinare a fost constituită o ingerință în viața lui privată și profesională, respectiv, a avut loc încălcarea garanțiilor de la art. 8 din Convenție.

La 18 martie 2022, prin intermediul poștei electronice, Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință la cererea de revizuire depusă de Anatolie Galben, reprezentat de avocatul Teodor Bordei.

Studiind materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite cererea de revizuire depusă de către Anatolie Galben, reprezentat de avocatul Teodor Bordei, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1¹) CPC, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a decis examinarea cererii de revizuire fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, fiind inoportună invitarea părților, întrucât argumentele expuse în cererea de revizuire au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței examinarea acesteia.

Astfel, în conformitate cu art. 448 CPC, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri sau încheieri rămase irevocabilă prin neatacare se soluționează de instanța care s-a pronunțat asupra fondului.

Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. b) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de admitere a cererii de revizuire și de casare a hotărârii sau deciziei supuse revizuirii.

După cum denotă actele cauzei, la 17 martie 2014, Anatolie Galben a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a solicitat casarea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii din 4 martie 2014 și a Hotărârii Colegiului disciplinar din 10 ianuarie 2013, precum și încetarea procedurii disciplinare.

Fiind investită cu judecarea cauzei, Curtea Supremă de Justiție prin hotărârea din 30 aprilie 2014, a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

La 2 februarie 2022, prin intermediul poștei electronice, și la 2 martie 2022, prin intermediul Secției documentare procesuală a cauzelor civile din cadrul Curții Supreme de Justiție, Anatolie Galben, reprezentat de avocatul Teodor Bordei a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 30 aprilie 2014 a Curții Supreme de Justiție.

În corespundere cu art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În temeiul art. 447 lit. c) CPC, sunt în drept să depună cerere de revizuire:

Agentul guvernamental, precum și subiecții menționați la lit. a) și b) din prezentul articol, în cazurile prevăzute la art. 449 lit. g) și h).

Articolul 449 lit. g) CPC, prevede că revizuirea se declară în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova.

Cu referire la prevederile citate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că Anatolie Galben, dispune de dreptul de a depune cererea de revizuire în cauză.

În acest aspect, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului a fost înregistrată cererea lui Anatolie Galben vs Republica Moldova, în care reclamantul invocând art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului, s-a plâns de lipsa independenței și a imparțialității Colegiului disciplinar și al Consiliului Superior al Magistraturii, precum și faptul că instanța de judecată a eșuat să exercite un control suficient în respectiva cauză.

De asemenea, după cum rezultă din scrisoarea Agentului guvernamental nr. 06/6861 din 10 septembrie 2021, la 2 septembrie 2021 a avut loc o întrunire între Agentul guvernamental, Anatolie Galben și reprezentantul reclamantului, în cadrul căreia a fost discutată posibilitatea și condițiile încheierii unui acord de soluționare amiabilă.

În rezultat, Guvernul a decis inițierea procedurii de soluționare amiabilă a cauzei, în vederea remedierii pretinselor încălcări ale Convenției la nivel național, astfel ambele părți au convenit că în acest sens ar fi necesară redeschiderea procedurilor naționale, prin solicitarea revizuirii hotărârii din 30 aprilie 2014 a Curții Supreme de Justiție (f. d. 75-76).

Verificând temeinicia motivelor de revizuire invocate de Anatolie Galben, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire întemeiată or, în viziunea completului sunt prezente circumstanțe ce vizează încălcarea drepturilor fundamentale ale lui Anatolie Galben, garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În acest sens, se va reține prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care reglementează că orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Curtea Europeană în jurisprudența sa a notat că, principiul conform căruia Convenția urmărește protejarea unor drepturi care nu sunt teoretice sau iluzorii, ci concrete și efective, că respectarea dreptului la un proces echitabil, cere ca nicio

parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorie, doar cu scopul de a obține o reexaminare a cauzei și o nouă hotărâre judecătorească.

Coroborând prevederile citate la raționamentele expuse în cererea de revizuire, este de notat că în speță, Curtea Supremă de Justiție ca instanță de fond a respins acțiunea reclamantului Anatolie Galben examinând-o doar în partea ce se referă la procedura de emiterе/adoptare a hotărârii contestate a Consiliului Superior al Magistraturii, respectiv nu a luat în considerare toate argumentele invocate de către reclamantul Anatolie Galben aduse în susținerea poziției sale, iar în lipsa unui răspuns clar și exhaustiv la argumentele reclamantului, instanța a admis încălcarea art. 6 § 1 din Convenție.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă că, nemotivarea hotărârii constituie o încălcare a dreptului la judecarea cauzei într-un mod echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care obligă judecătorii naționali să-și motiveze deciziile, pentru a nu lăsa părțile într-o stare de incertitudine și a nu le crea impresia că nu au fost auzite.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene, art. 6 § 1 din Convenție obligă instanțele naționale să explice în mod corespunzător motivele pe care își bazează deciziile lor. Întinderea obligației de a motiva o hotărâre variază în funcție de caracterul deciziei și trebuie determinată, ținând cont de circumstanțele cauzei (Ruiz Torija v. Spania, § 29, 9 decembrie 1994).

Totodată, deși art. 6 § 1 din Convenție nu obligă instanțele naționale să prezinte un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de către un justițiabil, obligația respectivă presupune, totuși, prezentarea unor replici specifice și exprese la argumentele decisive pentru examinarea cauzei respective (Ramos Nunes de Carvalho e Sa v. Portugalia nr. 55391-13, § 185, 6 noiembrie 2018).

În aceste condiții, urmare a constatării încălcării drepturilor lui Anatolie Galben, garantate de art. 6 § 1 din Convenție, acesta este îndreptățit, prin prisma art. 41 al Convenției, la acordarea unei satisfacții echitabile, pentru cauzarea anumitor stresuri și stări de frustrare.

Astfel, în circumstanțele redade supra, ținând cont de solicitarea lui Anatolie Galben cu privire la încasarea prejudiciului moral în temeiul art. 41 din Convenție, bazată pe jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cauze cu încălcări similare și efectul acestor încălcări asupra reclamantului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că o compensație echitabilă suficientă pentru sentimentele aduse lui Anatolie Galben, care ar corespunde caracterului și gravității suferințelor psihice suportate de el, nu pot fi echilibrate doar prin simpla constatare a faptelor descrise, acestea urmând a fi estimate la suma de 30 000 de lei.

Cu referire la compensarea costurilor și cheltuielilor suportate, se va reține că Anatolie Galben în cererea de revizuire, a formulat cerința privind încasarea în beneficiul lui a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 30 000 de lei pentru reprezentare în fața Curții Europene pentru Drepturile Omului și 8000 de lei pentru

reprezentare în procedura de revizuire.

În această ordine de idei, este necesar de menționat că în jurisprudența sa CtEDO a statuat că ținând cont de principiul conform căruia Convenția urmărește protejarea unor drepturi care nu sunt teoretice sau iluzorii, ci concrete și efective, cuantumul cheltuielilor de judecată, apreciat în contextul circumstanțelor unei spețe date, inclusiv capacitatea reclamantului de a le achita, precum și faza procedurală în care această restricție este impusă, sunt factori care trebuie luați în considerare atunci când se determină dacă o persoană a beneficiat de dreptul de acces la un tribunal sau dacă, datorită cuantumului cheltuielilor de judecată, dreptul de acces la un tribunal a fost restrâns în așa măsură încât este afectat în însăși substanța sa (*Weissman și alții vs România* § 37).

Analizând cerința privind costurile și cheltuielile, prin prisma jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, care în cauzele contra Moldovei a rambursat reclamantilor cheltuielile pentru asistența juridică, în prezenta speță, notând caracterul real, necesar, rezonabil al sumelor solicitate prin raportare la complexitatea cauzei, cât și reieșind din volumul de lucru efectuat și aportul avocatului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că suma rezonabilă încasării cu titlu de costuri și cheltuieli este în mărime 30 000 de lei, pentru reprezentarea lui Anatolie Galben de către avocatul Teodor Bordei în fața Curții Europene a Drepturilor Omului, confirmate prin bonul de plată seria XL nr. 870003 din 24 decembrie 2020 (f. d. 91).

La fel, urmează a fi încasată în beneficiul lui Anatolie Galben și suma de 8000 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru reprezentarea lui Anatolie Galben de către avocatul Teodor Bordei în procedura de revizuire în fața Curții Supreme de Justiție, ceea ce se atestă prin bonul de plată seria XL nr. 870863 din 1 februarie 2022 (f. d. 90).

În același timp, cu referire la cerința lui Anatolie Galben cu privire la recunoașterea expresă a încălcării drepturilor garantate de art. 8 și art. 13 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și încasării prejudiciului moral, în temeiul art. 41 din Convenție, pentru aceste încălcări, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, reieșind din scrisoarea Agentului guvernamental nr. 06/6861 din 10 septembrie 2021, precum și din comunicatul CtEDO în cauza Anatolie Galben vs Republica Moldova, plasat pe site-ul oficial al Curții Europene a Drepturilor Omului - hudoc.echr.coe.int, constată că Anatolie Galben a invocat în fața Curții Europene a Drepturilor Omului doar încălcarea art. 6 § 1 din Convenție.

Ca urmare, în lipsa invocării de către Anatolie Galben în fața Curții Europene a Drepturilor Omului a încălcării drepturilor garantate de art. 8 și art. 13 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilă constatarea acestor încălcări de către instanța națională, în procedura examinării prezentei cereri de revizuire depuse prin prisma art. 449 lit. g) CPC.

Pe cale de consecință, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că, deși în jurisprudența sa constantă, CtEDO a statuat că litigiile de muncă nu sunt, prin natura lor, excluse din sfera noțiunii de „viață privată” în sensul articolului 8 din Convenție, prevederile art. 8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale pot fi luate în considerație de către instanța de judecată, doar odată cu examinarea cauzei în fond.

De altfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră inoportun de a se expune cu privire la cerința invocată de către Anatolie Galben în cererea de revizuire cu privire la încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii a prejudiciului moral în sumă de 100 000 de lei, dat fiind faptul că această cerință ține de fondul cauzei.

Sintetizând cele reliefate supra, atunci când Curtea constată că un reclamant nu a avut parte de un proces echitabil în instanțele naționale, redeschiderea procedurii de recurs cu respectarea cerințelor prevăzute de art. 6 § 1 din Convenția este obligatorie pentru înlăturarea consecințelor încălcărilor constatate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel fiind, urmare a constatării încălcării dreptului lui Anatolie Galben, garantat de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a casa hotărârea din 30 aprilie 2014 a Curții Supreme de Justiție și de a transmite prezenta cauză la Curtea de Apel Chișinău pentru examinarea după competență a cererii de chemare în judecată depusă de Anatolie Galben împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ.

Or, în conformitate cu art. 191 alin. (3) Cod administrativ, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, actelor emise de Banca Națională a Moldovei, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Față de toate aceste considerente, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite cererea de revizuire, de a constata încălcarea drepturilor lui Anatolie Galben garantate de art. 6 § 1 din Convenție, de a casa hotărârea din 30 aprilie 2014 a Curții Supreme de Justiție și de a transmite prezenta cauză la Curtea de Apel Chișinău pentru examinarea după competență a cererii de chemare în judecată depusă de Anatolie Galben împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ.

Se încasează din contul bugetului de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Anatolie Galben suma de 30 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 38 000 de lei, cu titlu de costuri și cheltuieli.

În conformitate cu art. 195 Cod administrativ, art. 453 alin. (1) lit. b) CPC, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se admite cererea de revizuire depusă de către Anatolie Galben, reprezentat de avocatul Teodor Bordei.

Se constată încălcarea drepturilor lui Anatolie Galben garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Se casează hotărârea din 30 aprilie 2014 a Curții Supreme de Justiție, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată a lui Anatolie Galben împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ.

Se transmite prezenta cauză de contencios administrativ la Curtea de Apel Chișinău pentru examinare după competență a cererii de chemare în judecată depusă de Anatolie Galben împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ.

Se încasează din contul bugetului de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Anatolie Galben suma de 30 000 (treizeci mii) de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Se încasează din contul bugetului de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Anatolie Galben suma de 38 000 (treizeci și opt mii) de lei, cu titlu de costuri și cheltuieli.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu

Nina Vascan

Aliona Miron

Ala Cobăneanu